Elul Half Hours: To speak about God in a time of pandemic

Exodus 3:15

ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יקוק אלהי אבתיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר:

God said further to Moses: You should tell the children of Israel: the Eternal, the God of your ancestors, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob sent me to you... this [the tetragrammaton] is My name forever and this is My remembrance from generation to generation.

Leviticus 24:16

וונקב שם יקוק מות יומת רגום ירגמו בו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת:

The one who blasphemes the Name of the Eternal shall be put to death. All the congregation shall stone them. Convert, like a born-Jew, if they blaspheme the Name, shall die.

Midrash Tanchuma, Vaera 1:1-2 מדרש תנחומא, וארא א:א-ב

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי הֹ'. יְלַמְּדֵנוּ רַבֵּנוּ, מַהוּ שֶׁיָּקְרָא אָדָם אֶת הַשֵּׁם בְּאוֹתִיּוֹתִיוּ. כָּךְ שָׁנוּ רַבּוֹתֵינוּ: אֵלוּ שָׁאֵין לָהֶן חֵלֶק לָעוֹלָם הַבָּא: הָאוֹמֵר אֵין תְּחָיַת הַמֵּתִים מִן הַתּוֹרָה, וְאֵין תּוֹרָה מִן הַשָּׁמִים, וְהָאֶפִּיקוֹרוֹס, וְהַלּוֹחֵשׁ עַל הַמַּכָּה וְאוֹמֵר: כָּל הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְמִצְרַיִם לֹא אָשִׂים עָלֶיךְ כִּי אֲנִי ה' רֹפְאֶךְ. אַבָּא שָׁאוּל אוֹמֵר: אַף הַהוֹגָה אֶת הַשֵּׁם בְּאוֹתִיּוֹתִיוּ

And God spoke unto Moses, and said unto him: "I am the Eternal; and I appeared unto Abraham, unto Isaac, and unto Jacob" (Exod. 6:2).

May our masters teach us the punishment that is inflicted upon the person who speaks the Divine Name (i.e., the Tetragrammaton) as it is written? Thus do our masters teach us: The following have no share in the world-to-come: those who maintain that the concept of the resurrection of the dead is not derived from the Torah, that the law did not descend from heaven, the epicurean (heretic)...

Pesachim 50a:18-21

ושמו אחד מאי אחד אטו האידנא לאו שמו אחד הוא אמר רב נחמן בר יצחק לא כעולם הזה העולם הבא העולם הזה ושמו אחד מאי נכתב ביוד הי ונקרא באלף דלת אבל לעולם הבא כולו אחד נקרא ביוד הי ונקרא באלף דלת אבל לעולם הבא כולו אחד נקרא ביוד הי

The verse states: "On that day shall the Eternal be one and God's name one." The Gemara asks: What is the meaning of the word one in this context? Is that to say that now God's name is not one? Rav Naḥman bar Yitzḥak said: The World-to-Come is not like this world. In this world, God's name that is written with the letters yod and heh is read as Adonai, which begins with the letters alef and dalet. God's name is not pronounced in the same way as it is written. However, in the World-to-Come it will all be one, as God's name will be both read with the letters yod and heh and written with the letters yod and heh.

סבר רבא למדרשה בפירקא אמר ליה ההוא סבא לעלם כתיב

Rava thought to expound upon the correct punctuation and enunciation of the name of God during his public lecture before one of the Festivals. A certain old man said to him: The word forever is written in the verse: "This is My name forever [le'olam]" (Exodus 3:15) without the letter vav, such that it can be read le'alem, to conceal, meaning that the name should be concealed.

רבי אבינא רמי כתיב זה שמי לעלם וזה זכרי לדור דור אמר הקדוש ברוך הוא לא כשאני נכתב אני נקרא נכתב אני ביוד הא ונקרא אני באלף דלת:

Rabbi Avina raised a contradiction: It is written in the verse: "This is My name forever," implying a requirement to conceal the name of God, and in the very next phrase it states: "And this is My memorial unto all generations" (Exodus 3:15), which indicates that the name of God is to be publicized and remembered by all. Rather, the Holy One, Blessed be He, said: I, i.e., My name, is not read as I am written. I am written with the letters yod and heh, and I am read with the letters alef and dalet.

Chizkuni, Exodus 3:15:1-3

ויאמר עוד אלקים אל משה כה תאמר אל בנ״י

לא נאה שיקראו לי בשמי המיוחד לכל צרכיהם ועניניהם ק"ו מבשר ודם שאין קוראים אותו בשמו, אלא כך יהיו קוראים לי בשם ה' אלקי אבותיכם שהוא לשון אדנות ומלכות כשם שאומרים יחי המלך. ה' אלקי אבתיכם אלקי אברהם מכאן שאומרים בא"י אלקינו ואלקי אבותינו אלוקי אברהם אלקי יצחק ואלקי יעקב מכילתא. זה שמי אהיה האמור בפסוק ראשון הוא שמי לעלם שכן אנו כותבים השם המיוחד במצפ"ץ. שהקב"ה קורא לעצמו תצמ"ץ. ואנו קוראים לו מצפ"ץ. כלומר יהיה עכשיו ואחרי כן בלי תכלה והוי"ו שבמצפ"ץ במקום יו"ד כמו וי"ו של הוה גביר שהוא במקום יו"ד והוא כמו היה. ולפי שאין נכון להיות תיבה זו של הוית קדש כשאר תיבות של הוית חול משונה היא משאר תיבות של הוית חול. וזה זכרי לדר דר האמור בפסוק שני אלקי אבותיכם כענין ... שמזכירים המלכים ולא בשמם המיוחד

God continued speaking to Moses, saying to him: "thus you shall say to the Children of Israel:" God told Moses that it is not appropriate when speaking of God to always refer to the name that God had just revealed to Moses. This we know already from a mortal king, whom the people applaud when shouting: "long live the king," without mentioning the king's name, as this would be discourteous. If a mortal king is not always referred to by his personal name...